

האם מתגשם הסיכוי?
וחמישים אוגדות
עיראקיות מנוסות
יאימו על ישראל?

יתכן שזהו רגע היסטורי: איראן מתקרבת לאפסית-כוחות, ומוכנה לשי-
לום.
מילחמת איראד-עיראק, אחת האכ-
זריות בעידן המודרני, עברה כמה של-
בים:

● **השלב הראשון** התחיל עם התקפת הפתע העיראקית. סדאם חו-
סיין, השליט העיראקי הכללי, סבר שיש לו הודמנות היסטוריות, מאחר שהצבא האיראני קרס בעיקבות המה-
פכה האיסלאמית. כדי לכבוש בחזרה שטחים שעיראק נאלצה לוותר עליהם בימי השאה, פלש חוסיין לאיראן והשתלט על שטחים ניכרים.

● **בשלב השני** התאוששה איראן בצורה מפתיעה. הועם הלאומי התגבר על חילוקי-הדעות, הצבא התייצב לימין המישטר, הקצינים לחמו למען המולדת המותקפת. חיל-האוויר האיראני, שטייסיו הוצאו בסיטונות להורג על-ידי האיתא-אללה (רוח אלה) חומייני, התאושש גם הוא והחזיר מילחמת שעה. מה שאמורה היתה להיות מילחמה קצרה וחוטכת הפכה מילחמת-השהיה ארוכה, בדומה למילחמת-העולם הראשונה.

● **בשלב השלישי** התחיל עיר-ההמיטקל האיראני לתת את אותי-תיו. הצבאות המשוהבים של האיתא-אללה הרפו את העיראקים, פלשו לעיראק, איימו על בצרה, כבשו את הציריחא פא. היה נדמה כי עיראק עומדת בכל רגע להתמוטט.

● **בשלב הרביעי** התאוששה עיראק. הלחם הלאומי שלה איחד את העם, אף שהוא שיעי ברובו. העיר בצרה לא נפלה. הקו העיראקי הארוך החזיק מעמד. בהדרגה הצטייד הצבא העיראקי בגנש חדש, שעבורו שילם בכדי נסות מן הנפט שהצליח לייצא באמי-צעות קוויר-צנורות יבשתיים. במילח-מתייהתשה הנוראה גבר בהדרגה הכוח העיראקי.

● **בשלב החמישי** עברו העיראקים להתקפה נגדית, ותוך שימוש בגאונים רעילים גירשו את האיראנים מן האדמה העיראקית. תוך רדיפה אחי-ריהם, גנשו הצבא העיראקי שוב לאיראן. תיקות האיראנים להכריע את עיראק הופרכה.

הצבא העיראקי התעצם, התקרב לכוח של 50 אוגדות, הצטייד במיטב הנשק, והוא עכשיו אחד הצבאות הגדולים והיעילים בעולם.
סכנה ממוזרח? השבוע נראה כי איראן מוכנה, סופיסוף, לסיום המיל-חמה. היא ויתרה על התנאי האחר שהי-

ציג חומייני במשך כל השנים: סילוקו של סדאם חוסיין.
אם אכן תסתיים המילחמה בתיקו — שדינו כניצחון עיראקי — ייווצר מצב חדש במרחב. העולם הערבי ינשום לרווחה, וגאוותו תתחזק.
בעיני ישראלים רבים, והו סיט. 50 אוגדות עיראקיות למודות-מילחמה עלולות לפנות מערבה, להצטרף לכורחות ערביים אחרים ולעלות על ישרא-ל.

נראה כי אין הרבה ממש בסיוט זה. עיראק עייפה אחרי מילחמה כה ארוכה, ובדוראי אינה נוטה כיום להרפתקות חדשות. במהלך המילחמה, כשהיתה זקוקה לעזרת מדינות כמו מצרים ויר-דן, מיתנה מאוד את יחסה לסיכסוך הישראלי-הערבי.

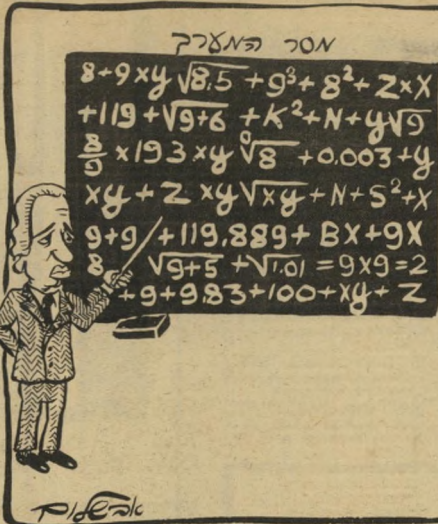
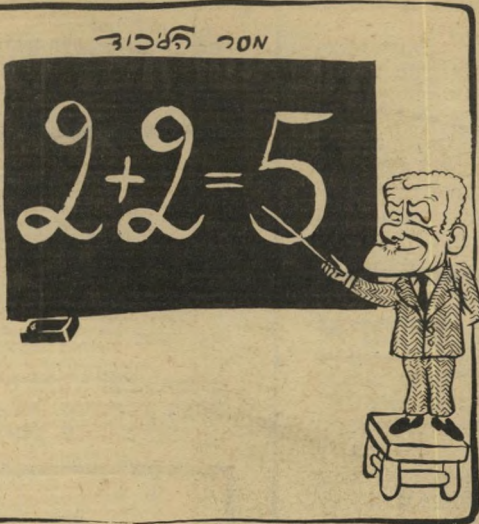
אך גם כך נוצר מאזן-כוחות אסתי-ראטי חדש במרחב, שאי-אפשר יהיה להתעלם ממנו. בכל מילחמה עתידית בין ישראל ושכנותיה יהיו התנאים קשים הרבה יותר מבחינת ישראל. גם קודם לכן היו סיבות טובות להי-גע במהרה לשלום ישראלי-ערבי. סיי-בות אלה התחזקו עתה פי כמה.

ההתקוממות

יום אחד

פעם כל ידעה היתה מועזת. כיום זוהי כרוניקה יומית שגרתית.

אדם יכול להתרגל לכל דבר. האדם הישראלי על אחת כמה וכמה. כושר ההסתגלות וכושר-האיתור הישראלי ליים כבר הפכו לסימני-היכר לאומיים. בכל זאת נראה כי ההסתגלות הישרא-לית למצב ההתקוממות בשטחים הכבושים מתקרבת לקהות-חושים. דכי-רים, שהיו פעם גורמים לזעזוע לאומי, זוכים עתה בקושי בכמה מילים בתח-ית העמוד בעיתון.

ביום הרביעי שעבר, היום ה-219 של האינתיפאדה, בגליון אחר של עיתון (הארץ, 13 ביוני), הופיעו הידיעות הב-אות:

● **חיילים של יחידת-מילואים בר-צועת-עזה** נהגו להכות ערבים ולשבור את ידיהם, ולאחר מכן לזרוק אותם על שיחיצבר. קצין אחד הלך אחריהם ושיחרר אותם מן הקוצים.

● **יחידה מסוימת קיבלה ידיעה כי** ארבעה רעולייפנים מתנכלים לציווד בתחת-דלק. הם הגיעו למקום, לא מצאו או את הארבעה. תפסו ארבעה אחרים, היכו אותם בכל חלקי גופם, הביאו אותם לבניין המימשל הצבאי, השליכו אותם על הרציפה. חייל אחד הרך על ידיהם של הפצועים המוטלים על הא-רץ.

● **בבית-המישט המחווי בירוש-**לים, בעיר המיוחדת, ניסתה מישפחה ערבית לשחרר בכוח עציר בן 25 שהוא שם בהשתתפות בהפגנה (התפרצות). אחד מבני-המשפחה הצליח להתזו בפני שוטר גאו מדמיץ שהיה בירי-השוטר. ארבעה ערבים נעצרו.

● **כמה ערבים נפצעו ממכות, מגאו** מדמיץ ומכדורי-גומי בעת פיזור הפג-נה כשכסם. הפגנות אחרות פוזרו בכוח בטוליכרם ובקלקיליה, ברמאללה וב-אליבירה.

● **בבית-צחור הוטל עוצר כדי** לאפשר לחוליות-גנביות מוזיינות לג-בות מיסים בכוח. התושבים החזירו בהמוניהם את תעודת-הזהות שלהם למימשל. אנשים שנחשדו כחברי "הוור-עדה העממית" במקום נעצרו.

● **נמשך העוצר הלילי בקלקיליה,** והעוצר המלא במחנה-הפליטים אעירה ליד בית-לחם וגלילון ליד רמאללה.

● **ברצועת-עזה נמשך מיבצע המוני** של טירטור התושבים על-ידי "החלפת תעודת-הזהות". כלומר: החרבת התי-עודות, שכלעיהן, אין ערבי יכול גם לחצות את הרוחב בלי סכנה, כדי להכי-ריח מאות אלפים לעמוד במשך ימים שלמים בתורים שונים, עד להשגת תעודת חדשה.

● **ח"כ דרי צוקר פנה לשר-הביטחון** בבקשה לקבלת מידע על שישה עצי-רים ערביים שנעלמו, ואיש לא ידע הי-כן הם. (לאחר מכן אותרו המישה מהם במחנות-מעצר שונים).

● **הפגנה של נשים ישראליות טע-**נה על יחס בלתי-אנושי לאסירות "הביטחוניות" הערביות בכלא נוור-חירצה.

● **באותו גליון של העיתון דווח כי** לדיריבי הנשיא רונלד רגן יש לממש את הזכויות הפוליטיות הלגיטימיות של הפלסטינים. זהו נוסח חדש. בעבר דיברו האמריקאים רק על "הזכויות הלגיטימיות של הפלסטינים", כנוסח הסכם קמפ-דייוויד.

● **ואילו שימיעון פרס אמר כי הוא** מציע להעביר את רצועת-עזה המפור-זות למינהל של המלך חוסיין. הוא גם נאות לקבוע כי "אין להתעלם מן הב-עייה הפלסטינית". לא היה ברור מה הקשר בין שתי הקביעות.

מיכלאות

הניצחון של של"

בכנסת הבאה יהיו לפחות פי שניים יותר אנשי של"י מאשר כשזו התייצבה בעצמה לבחירות.

רשימת של"י קמה ב-1977, ערב הבחירות של המהפך. היא זכתה בשני מקומות בכנסת התשיעית.

בבחירות הבאות, ב-1981, נכשלה

* **לובה אליאב ומאיר פעיל, שהתחלפו** באורי אבנרי, סעדיה מרציאנו ווולד צאדק.

הרשימה ולא עברה את אחוז-החסימה. בראש הרשימה עמד רן כהן. בעיקבות הכישלון, התפרקה התנועה. בכנסת הבאה יהיו לפחות ארבעה, ואולי חמישה, אנשים שהופיעו ב-1977 ברשימת-של"י:

● **אריה (לובה) אליאב,** שעמד בראש הרשימה ב-1977, יופיע במקום בולט ברשימת המערך.

● **יאיר צבן** יופיע בראש רשימת מפ"ם.

● **רן כהן** יופיע במקום השלישי ברשימת ר"ץ. במקום השישי ברשימה — שיהיה אורי ריאלי — יופיע נגיב אבירקיה, גם הוא איש של"י, מנאמני של רן כהן.

● **במקום השני ברשימה המתקרמת** לשלום יופיע, כנראה, שוב **מתי סלר**. נראה כי קרה לשל"י מה שקרה לרפ"י: אחרי התפרקות הרשימה, היא זוכה בהישגים גדולים יותר מאשר בשעה שהתייצבה בבחירות כגוף עצמאי.

התנצלות לפני הרב גורן

לפני ארבע שנים פירסמו כת-בה שכותרתה היתה "גורן והטרור ריסטים". אמרנו שם כי אנשי המח-תרת היהודית, שזוממו לפוצץ את מיסגד אליאקצה שעל הריחבית, נעזרו ברב דוד ומפורסם. מכתבה זו השתמע כאילו הרב גורן הוא הרב שהזכיר את אנשי-המחתרת ועזר להם.

הרב גורן הגיש תביעה מישפ-טית נגד העולם הזה ונגד עורכו, אורי אבנרי. תביעה זו המתנה לתורה כארבע שנים, ומשהגיע לדרור ראשוני בבית-המישט הס כימו העולם הזה ואורי אבנרי ל-התנצל לפני הרב גורן ולפרסם את ההתנצלות בצורה נאותה בגליון העולם הזה.

אנו מתנצלים לפני הרב שלמה גורן על האמור בכתבה והמישטמע ממנה, שלא היה להם יסוד והצדקה. אנו מצטערים אם נגרמה לרב גורן איינעימות בשל הכתבה. לא היתה כל הצדקה לקשור את שמו של הרב גורן בקשר כלשהו למחתרת היהודית, שביקשה לפגוע בקודשי האיסלאם שבהריחבית, ודאי שלא התכוונו אפילו לרמז כאילו הרב גורן מסכים למעשים שאנשי-המחתרת ביקשו לעשות או תומך בהם. הנתבעים, כאות של רצון טוב מצידם, ובהמלצת בית-המישט, ישלמו לדרור של עורך-הדור פרי-בס, באיכות התובע, כסוכיססף. ל-דעת העולם הזה, מן הראוי שסכום זה ייתרם בחלקו למוסדות צדקה או חינוך, אולם סוכם כי עורך-הדור פריבס יהיה ראשי לתרום את הכי-כום הנ"ל או חלקו למוסד צדקה או חינוך או למסור את הסכום לרב גורן, והכל לפי שיקול-דעתו הבי-עדי של עורך-הדור פריבס.

